

întreaga rețea a năvodului în afară de matiță (H., II 411). Antipa (op. cit., 491), vorbind despre năvoade, spune că rușii (adică ucrainenii — M.D. și E.N.) le numesc *matuaa*, iar lipovenii *nevod*. În momentul de față, lipovenii folosesc *matulb* pentru a indica întregul ansamblu de operațiuni legate de o formă specială de pescuit cu năvoadele: [matúly paidút' sp'érnyǔb]. Probabil că termenul a fost împrumutat odată cu aceeași formă de organizare a pescuitului cu năvodul.

Din aceeași categorie face parte și *kazulkb* — 'cazulcă, o undiță specială' (H. II 266 — козуля și dim. козулька). În nord, un instrument asemănător se numește [ragulkb]. De remarcat că și în poloneză există un fel de undiță care se numește kozulka (Br. 262).

Neclară este însă proveniența termenului *matica* — sacul la năvod. La Dal', O. și P., nu figurează. Ucrainenii folosesc *мáтня* (H, II 411). S-ar putea să fie o formație proprie.

Formații proprii par a fi și alte cuvinte: [sač'má], [l'is'č'ótkb], [sv'et'ílkb], [brandúšká].

[sač'má] — 'prostovolul sau sașmaua' nu este atestat în niciuna din lucrările lexicografice consultate. Dal' (IV, 129) și P. (245) notează *сак* ca unealtă de pescuit. În ucr. aceeași unealtă poartă numele de *сакуля* (H, IV 97).

Un semn de întrebare îl constituie [l'is'č'ótkb] — 'lișciotka, cleștele de cîrlige, cîscici' — un instrument scurt cu două brațe apropiate pentru așezarea cîrligelor (la O.D.P. și H. nu figurează). Prezentăm pentru aceasta o etimologie probabilă: [dl'is'č'óta] < l'is'č'óta < ~ka < l'is'č'ótkb.

[sv'et'ílkb] — 'luminiță — scîndurică pentru a face umbră în apă în timpul pescuitului la copcă' (nu figurează la Dal', O, Uș. H). Pare a fi o formație proprie de la *светить*.

[brandúškь] — 'capul acului de undiță', lățit, de unde se leagă firul [d'e zav'azyvaiš bambák]. Nu figurează la Dal', O, P., și H. O singură referire găsim la Srezn. (I 163) брады — брадъвь — секира, ascia, deci un obiect ascuțit, lățit. Forma să fi condiționat apariția acestui termen?

În ceea ce privește peștii, lipovenii păstrează numele rusești¹, doar câteva dintre ele fiind împrumutate de la romîni datorită faptului că acolo unde își plasau peștele, acesta era cerut în limba romînă. Astfel, pe lîngă [vǔ'ún], [b'el'izná] [sudák], [s'č'úkь] ș.a. găsim rom. — sau intrate prin intermediul limbii romîne — krap (șărán), ghiban, plătică, șalău.

De altfel, pătrunderea elementului romînesc în sfera lexicului pescuitului se face din ce în ce mai simțită. Se înregistrează destul de frecvent forme ca: [n'emasuren'ia rybь] (pește a cărui măsură nu corespunde normelor fixate), [rybь na procap] (specialitate de pește prăjit), [l'ipsa ryby], [rybь n'e máikt' č'irkuláciiu], [etu plásu d'éřiš], [nailón — xaroš'ibь pasudь], [mom'entál'nь slam'ílbь pynzu] ș.a. Lista împrumuturilor ar putea continua, dar asupra acestor elemente nu ne vom opri acum.

* * *

Materialul analizat aci, deși incomplet, ne permite să tragem unele concluzii parțiale.

¹ Pentru terminologia pescuitului v. și V. V. Vakurov, *Из истории рыболовного промысла в русском языке (на материале деловых памятников XIV—XVI вв. in «Вопросы истории русского языка», Moscova, 1959.*